

Kunstenaars info Positioning System

Lees hier meer over de deelnemende kunstenaars aan Positioning System.

Rosalie Monod de Froideville

1978, Breda (NL), woont en werkt in Rotterdam

Rosalie Monod de Froideville is gefascineerd door het uitzonderlijke dat verborgen ligt in het alledaagse. Met een verleidelijke en zachtaardige confrontatie wil zij tot de toeschouwer doordringen. De HideAways van Monod de Froideville bieden een mogelijkheid om tijdelijk te ontsnappen aan de wereld om ons heen en de verwachtingspatronen waarmee we te maken hebben in ons dagelijks leven. De 'indoor' HideAways zijn veilige, intieme schuilplekken die associaties oproepen met de embryonale ruimtes van Atelier van Lieshout, waarin een behaaglijke sfeer gecreëerd wordt door zacht en prettig aanvoelend materiaal. De 'outdoor' schuilplekken tonen echter op ironische wijze de onmacht of onwenselijkheid om veronderstelde identiteiten te negeren. Deze variant voor buitenshuis speelt met de clichés van uiterlijk vertoon en bijpassende imago's, zoals die van zakenman of 'gangster'. Monod de Froideville maakt gebruik van commerciële structuren zoals het produceren van folders, reclameposters en een website waarop een HideAway besteld kan worden die voldoet aan de persoonlijke wensen van de klant. Rosalie Monod de Froideville studeerde af aan de Willem de Kooning Academie in de richting Autonome Beeldende Kunst. Monod de Froideville nam eerder deel aan verschillende groepsexposities, zoals The Early Work tijdens het festival De Wereld Van Witte De With in Rotterdam en de studentenexpositie Hyperdesign, gelieerd aan de Biënnale van Shanghai, beide in 2006. (F.V.)

Pierre Derks

1980, Heerlen (NL), woont en werkt in Den Haag

Door het gebruik van peer-to-peer internetprogramma's, die het delen van

Artists info Positioning System

Read more about the artists participating in Positioning System.

Rosalie Monod de Froideville

1978, Breda (NL), lives and works in Rotterdam

Rosalie Monod de Froideville is fascinated by the extraordinary that lies hidden within the commonplace. She tries to make her audience aware through a tempting and gentle confrontation. The HideAways by Monod de Froideville offer a possibility to escape temporarily from our environment and from the expectations that we face in our daily lives. The indoor HideAways are safe, intimate hiding-places that evoke associations with the embryonic spaces of Atelier van Lieshout, which create a cosy atmosphere by means of materials that are soft and pleasant to touch. The outdoor HideAways, however, display ironically our inability or unwillingness to ignore presumed identities. This outdoor variety toys with the platitudes of ostentation and image building, with respect to the business man or the gangster for instance. Monod de Froideville uses commercial structures such as producing flyers, advertising posters and a website where customers can order a HideAway that meets all their personal requirements.

Rosalie Monod de Froideville has graduated in the Autonomous Visual Arts at the Willem de Kooning Academy in Rotterdam. Monod de Froideville participated in various group exhibitions, such as The Early Work during the festival De Wereld van Witte de With in Rotterdam and the student exposition Hyperdesign, affiliated to the Biennale of Shanghai, both in 2006. (F.V.)

Pierre Derks

1980, Heerlen (NL), lives and works in The Hague

Through the use of peer-to-peer internet programs for sharing music and video files, personal documents of the user often

muziek en videobestanden mogelijk maken, blijken ook persoonlijke documenten van de gebruiker veelal onbewust toegankelijk te zijn. Onder de naam Dirk Pereres, een anagram van zijn naam, verzamelde Pierre Derks een jaar lang duizenden wachtwoorden, sollicitatiebrieven, vakantiefoto's, homevideo's en andere documenten uit privé computers. Deze found footage heeft Derks gebruikt om onder andere video's, posters en fotopanorama's mee samen te stellen. De opvallend overeenkomende beelden die de zoektocht opgeleverd heeft, zorgen ervoor dat de persoonlijke snapshots hun individualiteit verliezen. Door de grote hoeveelheid foto's waarop talloze mensen hun glas heffen of een peacetecken maken wordt de anonimiteit feitelijk weer hersteld. De zwarte balken op de fotopanorama's en video's garanderen niet alleen anonimiteit maar vormen tevens een fascinerend grafisch lijnenspel. Derks toont met dit werk hoe de grenzen van het publieke domein steeds opgerekt en verlegd worden. Pierre Derks studeerde af aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten Den Haag in de richting Grafisch Ontwerpen. Video's uit het Dirk Pereres archief werden eerder al getoond op het IMPAKT festival in Utrecht en in <>TAG in Den Haag. (F.V.)

Willem Besselink

1980, Venray (NL), woont en werkt in Rotterdam

Willem Besselink brengt in zijn werk menselijke beweging in kaart door op gezette tijden de posities van mensen in een ruimte te registreren. Voor elk project ontwikkelt hij een set van procedurele regels, waardoor persoonlijke impulsen en emotionele voorkeur van de kunstenaar beperkt worden. In de lijn van conceptuele kunstenaars als Richard Long en Peter Struycken legt Besselink in zijn werk de wetten van mens en natuur bloot. Hij toont zowel de regelmatigheden in de wereld alsook de uitzonderingen daarop. Net als het werk van Long, die sculpturale veranderingen in het landschap maakt en deze documenteert in foto's en tekeningen, zijn de werken van Besselink het verslag van acties,

become accessible inadvertently. In a single year, Pierre Derks collected thousands of passwords, application letters, holiday photographs, home videos and other documents from personal computers, under the assumed name of Dirk Pereres, an anagram of his real name. Derks used this found footage to compile videos, posters, photo panoramas and the like. The images that the quest yielded are of a striking uniformity, which causes the personal snapshots to lose their individuality. In a way, the enormous quantity of photographs showing people as they raise their glass or make the peace sign reinstates the anonymity. The black bars on the photo panoramas and in the video's do not merely ensure anonymity but also form a fascinating graphic pattern of lines. With this work, Derks shows how the limits of the public space are continually being stretched and shifted.

Pierre Derks has graduated in Graphic Design at the Royal Academy of Visual Arts in The Hague. Previously, videos from Dirk Pereres' archive were displayed at the Impakt Festival in Utrecht and in <>TAG in The Hague. (F.V.)

Willem Besselink

1980, Venray (NL), lives and works in Rotterdam

Willem Besselink charts human locomotion in his works by registering people's positions in a set space at certain intervals. For each project, he develops a set of procedural rules that constrain the personal impulses and emotional preferences of the artist. In line with artists such as Richard Long and Peter Struycken, Besselink exposes the laws of man and nature in his work. He shows both the regularities in the world and the exceptions to the rule. Just like the works by Long, who makes sculptural changes in the landscape and documents these in photographs and drawings, Besselink's works document actions that contain references to the actions themselves.

die de referentie aan de acties zelf, in zich dragen. Voor Showroom MAMA heeft Besselink de activiteiten in de showroom tijdens de opbouw van Positioning System gevolgd. Bewegingen in tijd en ruimte van kunstenaars, curatoren en andere betrokkenen zijn verstillend en gevangen in de kleurrijke vloertekening die het resultaat is van zijn observaties. Besselink gebruikt in deze installatie stickers in meerdere kleuren om de verschillende categorieën van invloedsfactoren te duiden. De vloertekening wordt een visuele drager van gegevens over posities, activiteiten en keuzes van personen, die normaal gesproken onzichtbaar blijven. Willem Besselink studeerde af aan de Willem de Kooning Academie in Rotterdam. Naast verschillende groepstentoonstellingen had Besselink een solotentoonstelling in Het Plafond te Rotterdam, genaamd Berlin-Rotterdam 25 x 25; 125 x 6; wo bin ich / waar zou ik zijn en was hij winnaar van de Drempelprijs 2006, uitgereikt door Gemeente Rotterdam, dienst Kunst & Cultuur. (F.V.)

Chris Mudde

1973, Ridderkerk (NL), woont en werkt in Rotterdam en Arkel

Chris Mudde gebruikt media die een langdurig maakproces vergen en zowel in zijn ruimtelijke als tweedimensionale werk is zijn benadering zeer fysiek. Door de langdurige bewerking van zijn houten objecten transformeert hij het materiaal waardoor het niet direct als zodanig te duiden is. De zwarte laklaag voegt aan het hout een reflecterende eigenschap toe die zeer bepalend is voor het beeld. Ondanks de gestileerde vormtaal hebben de objecten wel degelijk een relatie tot de echte wereld en zijn zij niet puur abstract. De verhoudingen van de objecten zijn gebaseerd op de gulden snede en hebben op deze manier een duidelijke verbinding met de maatvoering van de natuur en de menselijke proporties. Daarnaast roepen Mudde's objecten associaties op met zowel dagelijkse als religieuze rituele handelingen van vroeger en nu. De reflecterende, negatieve vormen suggereren de geleiding en opvang van verschillende

For Showroom MAMA, Besselink has charted the activities in the showroom while Positioning System was built up. Movements in time and space by artists, curators and other people that are

involved in the process have been captured in the colourful floor drawing that is the result of his observations. In this installation, Besselink uses stickers in various colours to interpret the different categories of influencing factors. The floor drawing becomes a visual data bank with regard to the positions, activities and choices of people that normally remain invisible.

Willem Besselink has graduated at the Willem de Kooning Academy in Rotterdam. Apart from various group exhibitions, Besselink has had a solo exposition in Het Plafond in Rotterdam, titled Berlin-Rotterdam 25 x 25; 125 x 6; wo bin ich / waar zou ik zijn. He was awarded the Drempelprijs 2006 by the municipality of Rotterdam. (F.V.)

Chris Mudde

1973, Ridderkerk (NL), lives and works in Rotterdam and Arkel

Chris Mudde uses media that require a lengthy production process and his approach is very physical, both in his spatial and in his two-dimensional work. By refashioning wooden objects for a long time, he transforms the material till it is no longer easily recognisable as such. The black varnish gives the wood a reflecting characteristic that is a prominent feature of the image. Despite the stylized form language, the objects have a distinct relation to the real world and are not purely abstract. The proportions of the objects are based on the golden section and are thus clearly connected to the measurements of nature and to human proportions. Furthermore, Mudde's objects evoke associations with both commonplace and religious rituals, from past and present. The reflecting, negative forms are suggestive of various streams being directed and received. They refer to quite material streams that suggest baptismal

stromen. Zeer concrete stromen die doen denken aan doopvonten of sanitaire objecten of juist immateriële, religieuze stromen. De objecten creëren een fysieke plek voor rituele handelingen die zowel letterlijk als geestelijk reinigend kunnen zijn. Mudde's objecten maken ons op deze manier bewust van de schoonheid en meditatieve kracht van deze vaak alledaagse rituelen. Chris Mudde maakt voornamelijk ruimtelijk werk, maar ook tekeningen, schilderijen en grafiek. Hij studeerde in 2006 af aan de Willem de Kooning Academie Rotterdam in de richting Autonome Beeldende Kunst.(F.V.)

Heidi Linck

1978, Breda (NL), woont en werkt in Wageningen

Heidi Linck neemt karakteristieke ruimtes als uitgangspunt voor haar installaties. In haar werkproces transformeert Linck deze ruimtes en maakt zij ze expliciet. Zij construeert op eigenzinnige wijze de ruimte en de objecten daarin. Door zich te beperken tot één kleur lopen de twee- en driedimensionale ruimte met treffende eenvoud in elkaar over. Verandering, herinnering en de ervaring van de fysieke ruimte worden opnieuw gedefinieerd en uitgevonden. In Showroom MAMA is Linck een dialoog aangegaan met de ruimte door gebruik te maken van spiegels. In dit werk legt Linck de nadruk op de verdubbeling en de verlenging van de ruimte. Heidi Linck behaalde haar diploma Bachelor of Fine Arts in juni 2006 aan de ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten in Arnhem. Al eerder exposeerde zij in groepsverband waaronder in To Save a Melting Iceberg in one day HTV in OT301 te Amsterdam. Recentelijk had zij een solotentoonstelling in Moira te Utrecht. (K.A.)

Philippe van Wolputte

1982, Berchem (BE), woont en werkt in Antwerpen

Philippe van Wolputte geeft nieuwe betekenissen aan leegstaande panden. Met behulp van smalle gangen en gaten creëert hij doorgangen en infiltreert hij moeilijk te

fonts or sanitary objects or, on the contrary, to spiritual streams. The objects create a physical place for rituals that can be cleansing both in a literal and in a figurative sense. Through Mudde's objects, we become aware of the beauty and meditative power of these often quite commonplace rituals. Chris Mudde focuses predominately on spatial works, but he also does paintings, drawings and graphics.

In 2006, Chris Mudde has graduated in the Autonomous Visual Arts at the Willem de Kooning Academy in Rotterdam. (F.V)

Heidi Linck

1978, Breda (NL), lives and works in Wageningen

Heidi Linck takes distinctive spaces as the starting point for her installations. In her working process, Linck transforms these spaces, making them more explicit. She constructs the space and the objects within it in a highly original fashion. Because she restricts herself to the use of a single colour, two- and three-dimensional space merge with striking simplicity. Change, memory and the experience of physical space are redefined and reinvented.

In Showroom MAMA, Linck enters into a dialogue with the room through the use of mirrors. By placing black objects and by drawing reflections, seen from various perspectives, she unsettles the spatial experience of the viewer. In this work, Linck emphasises how space can be duplicated and extended.

In June 2006, Heidi Linck has graduated in the Autonomous Visual Arts at the ArtEZ Academy for the Arts in Arnhem. She has participated in group expositions such as To Save a Melting Iceberg in one day HTV in OT301 in Amsterdam. Recently, she had a solo exhibition in Moira in Utrecht. (K.A.)

penetreren non-ruimtes. Door middel van uitgebreide voorstudies onderzoekt Van Wolputte de toegankelijkheid van gebouwen en de mogelijkheden voor interventies. In de zogenaamde communicatieruimtes vinden zijn voorstudies plaats. Hierin gebruikt de kunstenaar een breed assortiment aan hulpmaterialen waaronder mappen, foto's, radio-ontvanger en een tv-monitor met antenne om zijn zoektocht te intensiveren. Van Wolputte's werkwijze legt de nadruk op reconstructies van ongebruikte ruimtes. Daarbij vraagt hij zich af wat publieke ruimtes zijn. De persoonlijke interpretatie van zijn ervaringen en de intieme manier van het kijken naar deze ruimtes komen terug in zijn werk voor Showroom MAMA. In een communicatieruimte worden, aan de hand van korte filmpjes, fragmenten getoond van verschillende Antwerpse locaties die de kunstenaar interesseren en als toekomstige plekken voor tijdelijke interventie kunnen fungeren. Deze communicatieruimte is een constructie die ons uitnodigt om naar binnen te kijken. Philippe van Wolputte studeerde in 2006 af aan de Sint Lucas (Open Atelier), in Antwerpen. Hij maakte onder andere site-specific installaties die hij Temporary Penetrable Exhibition Spaces noemt. Recentelijk nam hij, samen met Katrien Hendrickx, deel aan een tentoonstelling in het kader van het symposium Kunst en Publieke Ruimte in het MuHKA te Antwerpen. (K.A.)

Mounira Al Solh

1978, Beiroet (LB), woont en werkt in Amsterdam

Mounira Al Solh werkt voornamelijk met video en installaties. In haar werk speelt het vraagstuk van identiteiten een wezenlijke rol. Welke invloeden oefenen locaties en posities uit in het identificeren van personen? Al Solh toont in haar werk een zoektocht naar haar identiteit als Libanese vrouw en kunstenaar in het Westen. In Rawane's Song horen we op het zingen van de 19-jarige Rawane na, enkel het geluid van Al Solh's voetstappen die met haar rode schoenen een weg baant in een atelierruimte. Haar zoektocht in deze fysieke ruimte loopt parallel aan haar zoektocht als

Mounira Al Solh

1978, Beirut (LB), lives and works in Amsterdam

Mounira Al Solh works predominately with video and installations. The question of identity plays a substantial role in her work. How is the identification of people influenced by locations and positions? In her work, Al Solh displays the quest for her identity as a Lebanese woman and artist in the West.

With the notable exception of the singing of nineteen year old Rawane, we only hear Al Solh's footsteps in Rawane's Song as she walks through her studio on her red shoes. Her trip through this physical space goes parallel to her quest as a Lebanese woman in the Western art world. By using text in her work, she emphasises questions like 'Who am I?' and 'Who should I be?'. The artist shows the contrast between the answers to both questions and invites the viewer to realise how ironic and cynical this contrast is. At certain intervals, the image in Rawane's Song is stopped, and then texts appear on the screen. In the form of anti-statements, the text emphasises the expectations Al Solh has of herself. With subtle nuances, Rawane's Song undermines our expectations with respect to identities.

In 2006, Mounira Al Solh has graduated in the Autonomous Visual Arts at the Rietveld Academy in Amsterdam. Rawane's Song was screened at the Impakt Festival in Utrecht and in the Victoria and Albert Museum in London, during the program Friday Night Arabise Me. (K.A.)

Katharina D. Martin

1971, Braunschweig (GER), lives and works in Rotterdam

The works by the German artist Katharina D. Martin are characterised by performances that last for hours, projects that last for more than a week and materials that imply a symbolic meaning such as milk, dust and used clothing. Although a video camera cannot capture the real time experience of a performance, Martin has used the video

Libanese in de Westerse kunstwereld. Door het gebruik van tekst in haar werk onderstreept zij vragen als "wie ben ik?" en "wie zou ik moeten zijn?". De kunstenaar toont het contrast tussen de uitkomst van beide vragen en nodigt de toeschouwer uit om de ironie en het cynische van dit contrast in te zien. Met intervallen is het beeld in Rawane's Song verstild waarna er tekst op het beeld verschijnt. In de vorm van antistatements benadrukt de tekst de verwachtingen die Al Solh van zichzelf heeft. Rawane's Song is een video waarin met subtiele nuances een ondermijning van het verwachtingspatroon van identiteiten wordt onthuld. Mounira Al Solh studeerde in 2006 af in Autonome Beeldende Kunst aan de Gerrit Rietveld Academie te Amsterdam. Rawane's Song werd getoond op het Impakt Festival te Utrecht, en in het Victoria and Albert Museum in Londen, tijdens het programma: Friday Night Arabise Me. (K.A.)

Katharina D. Martin

1971, Braunschweig (DE), woont en werkt in Rotterdam

Urenlange performances, projecten die langer dan een week duren en materialen die een symbolische betekenis, zoals melk, stof en gebruikte kleding, zijn typische kenmerken van het werk van de Duitse Katharina D. Martin. Hoewel de real-time ervaring van een performance met een videocamera niet vastgelegd kan worden, heeft Martin het videomateriaal van haar performances verwerkt tot op zichzelf staande kunstwerken. In Showroom MAMA zijn de werken Asche en Er Tragen tentoongesteld. In beide werken hebben de ruimte, het materiaal en de handelingen invloed op elkaar. In haar videoperformance Asche veegt Martin as op tegen de muren van een vierkante kamer, zodat de grenzen van de muren en zichzelf langzaam onzichtbaar worden. In het zes uur durende Er Tragen weet Martin op een systematische wijze van volmaakte harmonie chaos te creëren. Samen met haar performance partner Mathias Bernsen ontvouwt zij de in een rij opgestapelde kleding om deze vervolgens aan te doen en

material from her performances to make independent art works.

In Showroom MAMA, the works Asche and Er Tragen are on display. In both works, space, material and activities exert influence on each other. In her video performance Asche, Martin brushes ash on the walls of a square room. As a consequence, the borders of herself and the walls slowly grow invisible. In the six hours of Er Tragen, Martin succeeds in systematically turning perfect harmony into utter chaos. Together with her performance partner Matthias Bernsen, she unfolds the clothing that has been neatly stacked in a row, puts it on, and takes it off again.

In 2006, Martin has graduated in the Autonomous Visual Arts at the AKI in Enschede. She did the performance The Seamstress in the Torentje in Almelo. Furthermore, she participated in various art festivals such as the European Media Art Festival in Osnabrück, Germany. (K.A.)

weer uit te trekken. Katharina D. Martin studeerde in 2006 af aan de AKI te Enschede in de richting Autonome Beeldende Kunst. Eerder voerde zij de performance The Seamstress uit in het Torentje te Almelo. Tevens nam ze deel aan meerdere kunstfestivals waaronder de 'European Media Art Festival' in Osnabrück, Duitsland (K.A.)